876/11

Den 14. juni 2011 blev i sag nr. 78.634:

xxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede er omfattet af en gruppeulykkesforsikring i PFA Pension. Han klager ved sin repræsentant, Rådgivningsfirmaet Fuld Valuta ApS, over, at selskabet har afvist at udbetale ménerstatning efter et anmeldt ulykkestilfælde. Ulykken skete den 17/3 2004, hvor klageren i forbindelse med udførelsen af sit arbejde som elektriker/rejsemontør fik et kraftigt el-stød.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet i henhold til den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens tidligere § 29.

Af klageskemaet, som nævnet har modtaget den 30/6 2010, fremgår:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**

Jeg kommer til skade den 17/3-04. Ved en fejl er jeg ikke opført på den kollektive ulykkesforsikring. Arbejdsskadestyrelsen anerkender den 21/8-09, at det er en ulykke, og fastsætter samtidig méngraden til 25%.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …

Jeg finder PFA skal anerkende, at sagen er anmeldt rettidigt, dvs. inden for 5 år, herunder udbetale svarende til Arbejdsskadestyrelsens fastsatte méngrad, incl. rente, af FAL."

Selskabet har i brev af 22/7 2010 til nævnet bl.a. anført:

"**Hvilken forsikring er der tale om?**
I kraft af sit ansættelsesforhold i … A/S var [klageren] på skadetidspunktet omfattet af en gruppeulykkesforsikring.
…
På grund af en administrativ kontorfejl fra vores side bliver [klageren] registreret på forsikringen med en anden persons mellemnavn og en helt forkert fødselsdato. PFA Pension har dog ikke på noget tidspunkt anfægtet, at [klageren] var omfattet af forsikringen, da forsikringen omfattede firmaets montører og PFA Pension var blevet oplyst om tilmeldingen af [klageren] (bilag …).

Denne kontorfejl ville være blevet opdaget på et hvilket som helst tidspunkt i forløbet, når PFA Pension modtog en henvendelse eller en skadeanmeldelse og det er vores opfattelse, at firmaet … A/S heller ikke har haft tvivl om [klagerens] dækning på forsikringen, da der af mailkorrespondance til forsikringsmægler fremgår andre årsager til, at skaden ikke blev anmeldt tidligere til PFA Pension (bilag …).

Forsikringen er en heltidsulykkesforsikring som dækker ulykkestilfælde, hvis méngraden efter et ulykkestilfælde fastsættes til 5 procent eller derover.
…
Forsikringssummen udgør på skadetidspunktet 1.000.000 kr. ved 100 procents mén. Der er dobbelt erstatning ved fastsatte méngrader på 5-49 procent og fra 50 procent og derover udbetales hele forsikringssummen.
…
Hvad er der sket?
Den 21. november 2009 modtager PFA Pension en mail fra forsikringsmægler … med forespørgsel i forhold til forsikringsdækning for [klageren] i marts 2004, da [klageren] på dette tidspunkt var ude for en arbejdsskade (bilag …). Endvidere modtager vi i mail kopi af diverse bilag i forhold til policen og diverse bilag fra sagsbehandlingen i Arbejdsskadestyrelsen, hvoraf der bl.a. er et brev fra Codan Forsikring vedrørende en anmeldelse af skaden, til Codan Forsikring, i februar 2005 (bilag …).

Foranlediget af denne mailkorrespondance fremsender PFA Pension den 15. december 2009 en skadeanmeldelse til [klageren] (bilag …) og denne modtages retur i udfyldt stand den 23. december 2009 (bilag …).

Til brug for vores vurdering af sagen indhenter PFA Pension den 12. januar 2010 kopi af sagsakterne fra Arbejdsskadestyrelsen (bilag …), samt en bekræftelse fra [klagerens] arbejdsgiver på ansættelsesforholdet på skadestidspunktet (bilag …).

Medio januar 2010 modtager vi kopi af Arbejdsskadestyrelsens sagsakter.
…
Den 19. marts 2010 afviser PFA pension at udbetale erstatning jf. den toårige forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens § 29 (gamle regler), da kravet er forældet (bilag …).

Af brevet fremgår, at det ud fra de foreliggende oplysninger fremgår, at de anmeldte gener er en direkte følge af ulykkestilfældet, samt at [klageren] i hele forløbet har været klar over, at der var gener efter ulykkestilfældet. Endvidere fremgår det af sagsakterne, at tilstanden efter ulykkestilfældet var stationær i 2005 og der ikke er yderligere behandlingsmuligheder udover medicinsk behandling.

På dette tidspunkt er [klageren] derfor klar over, at ulykkestilfældet har medført varige følger, og at der dermed er et krav. Kravet er endvidere forfaldent, da tilstanden er stationær, idet

man ikke forventer nogen ændring i tilstanden, og der ikke er yderligere behandlingsmuligheder. Senest i 2005 har [klageren] kundskab til sit krav og kravet er forfaldent. Kravet er derfor forældet i henhold til den toårige forældelsesfrist ved udgangen af 2007.

Rådgivningsfirmaet … anfægter den 25. marts 2010 afgørelsen. Det fremføres, at det skulle være omstændighederne omkring den administrative kontorfejl, der var årsag til, at ulykkestilfældet ikke tidligere er anmeldt til PFA Pension (bilag …).

Denne henvendelse besvares i brev fra PFA Pension af 20. april 2010 (bilag …). Det er fortsat PFA Pensions opfattelse, at kravet er forældet, jf. den toårige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29. Samtidig gøres det gældende, at ukendskab til forsikringen ikke kan bevirke, at forældelse ikke indtræder, jf. AKF 75.561. PFA Pension fastholder herefter afvisningen.

Den 7. maj 2010 modtager PFA Pension fornyet henvendelse fra … med anmodning om en revurdering af sagen, idet der fremsendes en redegørelse fra virksomheden, hvor [klageren] er ansat, samt bilag vedrørende diverse mailkorrespondance. Brev og bilag vedlægges (bilag …).

PFA Pension gennemgår herefter sagen på ny og fastholder i brev af 15. juni 2010 (bilag …) de tidligere afgørelser, idet der i de fremsendte oplysninger ikke fremkommer nye oplysninger.

Begrundelse for at fastholde beslutningen
Det fremgår af de lægelige akter - speciallægeerklæring af 2. juli 2009 udfærdiget af speciallæge … (bilag …), '*Vinteren 2004/2005 tilkommer hævelse og tiltagende smerter til højre håndled'.* Henvises til speciallæge i ortopædkirurgi …, af denne journal fremgår den 29/4-2005 (bilag …), at [klageren] *efter strømstødet efterfølgende udviklede en hævelse på dorsalsiden af højre håndrod med smerter døgnet rundt samt indskrænket dorsal volar fleksion,* (bevægeindskrænkning) *der højst er 50 % af venstre hånds* og konklusionen fastslår, *formentlig artrose forværret af strømstød.* Endvidere fremgår det af samme læges journaloplysninger den 28/7-2005 - *fortsat hævet og smerter i højre håndrod. Der er hævelse. Alt sammen er kommet efter hans ulykke i Østrig.*

På baggrund af disse oplysninger, må det fastslås, at [klageren] i juli 2005 var bekendt med, at der var følger efter ulykkestilfældet og at tilstanden var stationær, idet det af speciallægeerklæringen (bilag …) fremgår, med henvisning til undersøgelsen i 2005 *'ingen behandlingstilbud ud over smertestillende og støttende håndledsbandage'.*

Codan Forsikring har i brev af 14. februar 2005 vurderet, at der ikke er varige følger svarende til 5 procent eller derover efter ulykkestilfældet. Denne afgørelse er truffet før ovenstående lægelige udtalelser er blevet afgivet og må derfor være truffet på et helt andet grundlag.

Den toårige forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens § 29 er gældende i denne situation, da forældelsen indtræder før den 1. januar 2008. [Klageren] havde i juli 2005 (mere end 1 år efter skadedatoen) kendskab til de følger, som ulykkestilfældet havde medført og dermed kendskab til kravet og kravet var forfaldent, idet tilstanden på dette tidspunkt var stationær. [Klageren] skulle derfor have anmeldt ulykkestilfældet senest udgangen af 2007. Da første henvendelse i sagen først modtages i november 2009, er kravet forældet.

Konklusion

PFA Pension fastholder, at det anmeldte krav efter ulykkestilfældet sket den 17. marts 2004 er forældet. Et rettidigt krav skulle være rejst senest udgangen af 2007, jf. den toårige forældelsesfrist."

Herefter har klagerens repræsentant i telefax af 27/7 2010 til nævnet anført:

"Vi henviser i det hele til vores klage af 28.06.10.

Vi henviser specielt til,

- at Codan henlægger sagen fordi der ikke er varige mén i 2005
- at vores kunde får det dårligere, og bliver i sommeren 2008 klar over, at skaden har medført varige mén.
- Sagen bliver realitetsbehandlet hos Arbejdsskadestyrelsen, der den 21.08.09 anerkender sagen som omfattet af loven, samt fastsætter de varige mén til 25 %.

PFA's påstand om, at sagen er medicinsk stationær i 2005, er i strid med Codans afgørelse og senere forløb.

Vi fastholder, at sagen ikke er anmeldt for sent. Først i 2008 bliver vores kunde klar over, at skaden har medført varige mén, og disse fastsættes herefter i august 2009."

Hertil har selskabet i brev af 31/8 2010 til nævnet bemærket:

"Sagen har på ny været forelagt vores rådgivende lægekonsulent og vi må fastholde vores tidligere stillingtagen til sagen.

Af speciallægeerklæringen udfærdiget den 2. juli 2009 af overlæge … fremgår (side 4 under konklusion) '*Straks indsættende føleforstyrrelser i og nedsat bevægelighed af højre arm samt hovedpine. Dette har persisteret siden'.*

På baggrund af dette fastholder PFA Pension, at [klageren] allerede i 2005 var bekendt med, at der var varige følger efter ulykkestilfældet og at tilstanden var stationær, da der ikke var yderligere behandlingstilbud, jf. vores tidligere gennemgang af sagen i vores brev af 22. juli 2010.

Hvilke oplysninger Codans afgørelse beror på, kan PFA Pension ikke kommentere. Dog fremgår det af sagsakterne, at Codans afgørelse er truffet den 14. februar 2005 og de relevante lægeoplysninger, der belyser [klagerens] helbredstilstand efter ulykkestilfældet er dateret efter denne dato.

Det er fortsat PFA Pensions opfattelse, at det anmeldte krav efter ulykkestilfældet sket den 17. marts 2004 er forældet og vi fastholder derfor vores stilling til sagen."

I forlængelse heraf har selskabet i brev af 14/9 2010 til nævnet anført:

"PFA Pension har ikke yderligere kommentarer i sagen. Dog vil vi henlede opmærksomheden på Ankenævnets kendelse 76.799, hvoraf det fremgår, at krav på ménerstatning kan forældes, uanset at Arbejdsskadestyrelsen behandler sagen og først på et sent tidspunkt vurderer størrelsen af méngraden."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder diverse lægelige oplysninger. Nogle af disse oplysninger gengives her:

Af journaludskrift fra klagerens egen læge fremgår bl.a.:

"17.03.2004 Laesio electrica
…
Kontakt tekst
17-03-04 : tk er i Østrig og har fået 400 V gennem sig, haft snurren i arm hele dagen i går. Bør meldes som arbejdsskade
…
02.11.2004 Laesio electrica
…
Kontakt tekst
02-11-04: k pt. kommer til udfyldelse af lægeerklæring 1 vedr hans el-stød d. 17/3 04 i Østrig. Pt anfører at han fortsat har smerter i hø underarm og skulder og tillige har han haft hovedpine siden ulykken. Ellers har han ingen mén. Lægeerkl 1 til Codan, kopi i journal
sg

10.01.2005 Muskel-Skeletsystem
…
Kontakt tekst
10-01-05: k Efter han fik el-stød i Østrig i starten af 04 har han fået en hævelse af hø. håndrod radialt dorsalt. Han har ondt i hånden og det hjælper lidt med gigtmed.
…
29.04.2005 Muskel-Skeletsystem
…
Speciallægeepikrise
…
19-04-2005:
Da: 04 02 2005 …
Det drejer sig om elektriker med kendt artrose i ve. tommels rodled, som fik et kraftigt elstød i Østrig for et år siden og efterfølgende udviklet en hævelse på dorsalsiden af hø. håndrod, hvor der har været sm. sv. til hævelsen og kun lidt effekt af gigtmedicin. Har tidl. haft en skade på hø. albue og altid taget lidt akavet for sig med hø. hånd, men de aktuelle sm. er til stede døgnet rundt.

Objektivt:
Dårlig afgrænset knudedannelse dorsalt radialt ved håndroden, der ikke rigtigt lign. et ganglion, men snarere en almen seneirritation, evt. kapselsvulst, og der er også en indskrænket dorsal volar fleksion, der højst er 50 % af ve. hånds, men fuldstændig norm. fingerekstension, fleksion og abduktion og adduktion. Der er ingen atrofi, norm. sensibilitet, neg. Tinell, sv. til CT og Gyonkanal. Pt. har lidt dårligere supination formentlig pga. rotationsindskrænkning efter gammel albueskade, men bev. ellers pænt i albuen. Der er ingen klikken i håndroden eller fornemmelse af instabilitet.

Konklusion:
Formentlig artrose forværret af strømstød (pludselig bev., hvor han måske har slået imod et eller andet), men i hvert fald synes jeg, at man må tage
reumaprøver: ***RF* 47**

rtg.
UL-skanning

…
Da: 24 02 2005
…
Rtg. af hø. håndled viser udtalt artrose og afsmalning sv. til radiokarpalleddet, mindre rundagtig sklerosering, mulig tidl. afsprængning fra karpalknogle i niveau med os scaphoideum. Så alt i alt er ovennævnte teorier om artrose og avulsion bekræftet. Kan han ikke klare sig med en ortose, synes jeg, at pt. skal vurd. af reumatolog pga. den forhøjet reumafaktor.
…
DA: 29 04 2005
…
Intet hørt fra patienten.
Afsluttet herfra
…
28.07.2005 Anden artrose
…
Kontakt tekst
28-07-05: k fortsat hævet og smerter i hø. håndrod. Der er hævelse. Alt sammen er kommet efter hans ulykke i Østrig. henv. o-kir igen
…
07.07.2008 An sgd i mus/skel syst/bindev sgd
…
Kontakt tekst
07.07.2008: k pt. henvender sig fordi han har store problemer med at bruge sit hø. håndled og hø. skulder som smerter. Mener det er opstået efter stød i Østrig for 3 år siden. Han anmelder det til forsikringen."

I ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 2/7 2009 hedder det bl.a.:

"**Nuværende:**
Elektriker, rejsemontør, ved opgave i Østrig, 17.3.2004 fået elektrisk stød i højre arm form af 400 volt og 630 ampere. Lå på knæ inde i eltavle og højre arm hvilende på 3 kobberskinner. Var iført sikkerhedssko med gummisåler. Venstre hånd blev holdt i det fri uden værktøj. De 3 kobberskinner bliver strømførende, da elchefen tændte for forkert eltavle og derfor tilsluttede strømmen til eltavlen, som [klageren] havde kontakt med. Derfor strøm i de 3 kobberskinner, som anført 400 volt og 630 ampere. [Klageren] hørte et ordentligt brag og følte et voldsomt lysglimt i højre side af hovedet og straks brændende snurrende smerter i højre arm, som om der var ild i denne fra fingre og op til skulderen. Straks kraftig indsættende hovedpine. Angiveligt ikke været bevidstløs og havde ikke gener fra hjertet i form af åndenød, hjertebanken eller brystsmerter. Blev ikke tilset af læge men blev kørt tilbage til hotellet af kollega.
[Klageren] opholdt sig i 3 dage på hotellet med brændende smerter i højre arm og hovedpine. Vanskeligt ved at bruge armen. Tog smertestillende, som lindrede lidt på smerterne og kunne efterhånden bruge armen lidt. Efter 3 dage på hotelværelset genoptaget arbejdet. Ikke i stand til at bruge højre arm andet end højre hånd, som kun kunne benyttes til småting.
Efter yderligere 14 dage i Østrig hjemrejse og konsulterede egen læge maj 2004. Relativt velbefindende men havde fortsat snurrende smerter i højre arm og nedsat funktion af denne. Kunne fungere på arbejde da dette primært bestod i opgaver som supervisor. Skånede højre arm. Vedvarende hovedpine.
Vinteren 2004/2005 tilkommer hævelse og tiltagende smerter svarende til højre håndled. Blev henvist til speciallæge i ortopædkirurgi ... Vurderet bl.a. med røntgen af højre håndled, som viste en lille knogleafsprængning fra en af håndrodsknoglerne samt udtalt slidgigt i

håndleddet. Der fandtes irritation svarende til håndleddet og dette blev tolket som værende fremkaldt/forværret af strømstødet. Ingen behandlingstilbud ud over smertestillende og støttende håndledsbandage.
Vedvarende prikkende, sovende smerter i højre arm fra håndled og til skulderen. Tendens til at tabe ting båret i højre hånd. Håndleddet blevet næsten stift og skulderen med meget nedsat bevægelighed. Kan ikke ligge på højre side ved sengeleje. Desuden vedvarende hovedpine.
Havde før arbejdsulykken ikke lidt af hovedpine eller haft gener fra højre arm hverken fra skulder eller fra håndled.
…
Konklusion:
60-årig elektriker udsat for alvorlig strømulykke i Østrig 17.3.2004 med stød på 400 volt, 630 ampere, da højre arm kommer i forbindelse med strømførende kobberskinner. Stødet burde have været dræbende, men ingen jordforbindelse og lav spænding, hvorfor [klageren] ikke pådrager sig forbrændinger eller svære muskelskader. Ej lægeundersøgt på skadestedet. Straks indsættende føleforstyrrelser i og nedsat bevægelighed af højre arm samt hovedpine. Dette har persisteret siden.

Tiltagende forværring af hævelse og smerter svarende til højre håndled, hvor [klageren] ikke tidligere har haft gener. Røntgen har dog vist svær slidgigt, som har været prædisponerende for de aktuelle fundne svære tegn på irritation/synovit/tendinit.

Desuden konstateres nedsat bevægelighed over skulder og håndled og specielt bemærkes nedsat følesans på hele højre arm.
Desuden lider [klageren] af vedvarende hovedpine.
Strømulykke har givet medført beskadigelse af de perifere nerver i højre arm eller plexusneurit svarende til højre overextremitet. Hvorvidt der kan være tale om cerebral skade bør udredes af neurolog.
…
Den nedsatte bevægelighed i skulderen kan være tegn på indeklemningssyndrom/impingementsyndrom, som kan udredes nærmere af skulderkirurg. Dog påfaldende at generne er kommet efter arbejdsulykken, ligeså som generne fra håndleddet er opstået efter arbejdsulykken.
Der synes derfor at være en sammenhæng mellem generne og udvikling af irritation og nedsat bevægelighed i leddene.

[Klageren] er i stand til at varetage sit arbejde, da det primært består som supervisor og opretholder derfor sin indtægt og vil kunne blive ved med dette.
Situationen anses for værende stationær om end bevægeligheden i højre overextremitet ville kunne bedres ved fysioterapi."

Den 21/8 2009 traf Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om, at klageren ved arbejdsulykken havde pådraget sig et varigt mén på 25 %. Der blev herved lagt vægt på:

"De har vedvarende smerter i håndleddet og armen. Din bevægelighed i skulderen, albuen og håndleddet er nedsat. Endelig er din følesans i hele armen nedsat. Dine gener svarer til punktet i méntabellen."

I neurofysiologisk speciallægeerklæring af 28/2 2010 hedder det bl.a.:

"**Aktuelle:**

…
Undersøgte har vedvarende samme typer af gener siden ulykken, hvilket undervejs kompliceres af forværring af gigtgener i hø. håndled. I løbet af 2007 og 2008 bliver generne mere og mere udtalte og bidrager til, at der er opgaver, han ikke kan udføre og derfor må give afkald på bedre job. Fungerer som supervisor.

De vedvarende gener kan opgøres til:

1. dårlig funktion af hø. arm med nedsat kraft og finmotorik og indskrænket bevægelighed i fingre, hånd, albue og skulder med smerter.
2. nedsat følesans med snurrende fornemmelser diffust i hø. arm og brændende smerter ved berøring af fingerblommerne.
3. daglig konstant hovedpine og hyletone siden ulykken i hø. øre (tinnitus).

…

Resumé:
61-årig mand, elektriker med rejsemontøraktivitet, som på jobbet i Østrig udsættes for voldsom strømulykke, som han overlever, og som er uden hjerteproblemer eller forbrændinger, men efterlader ham med efterfølgende daglig hovedpine, tinnitus, nedsat funktion af hele hø. arm incl. snurren og nedsat følesans og ledsmerter.

Konklusion:
Der er god overensstemmelse mellem undersøgtes klager, ekspositionen og de neurofysiologiske fund.

Undersøgte skønnes at have pådraget sig vedvarende skader såvel i bevægeapparatet, som centralt og perifert i nervesystemet.
De anamnestiske problemer med hovedpine og tinnitus peger på central skade. Klagerne fra det perifere nervesystem understøttes ved målbar nedsat bevægelighed, klinisk fravær af tricepsrefleks og nedsatte kræfter i flere muskler.
Objektiviserbar er endvidere nerveaffektionen ved nerveledningshastighedsundersøgelse i hø. n. medianus, ulnaris og radialis. Fordelingen viser, at der *ikke* er tale om plexusaffektion, men affektion af 3 enkelte nerver. Der er yderligere tegn på et perceptivt høretab på hø. øre.
Der foreligger oplysninger om kroniske forandringer i hø. albue- og håndled, som imidlertid ganske givet er forværret efter ulykken, da de forud ikke gav anledning til problemer.

Energipåvirkningen ved undersøgelsen er på 400 V, hvilket betegnes som svagspændingsulykke, idet det regnes som en mindre påvirkning, idet spændingen bruges vejledende, fordi strømstyrken normalt ikke kendes. Det gør den imidlertid i dette tilfælde (630 A), hvilket gør den sammenlignelig med en højspændingsulykke. Kun den manglende jordforbindelse har afbødet ulykkens omfang.

F.s.v. angår de neurologiske klager og de elektrofysiologiske fund, kan det meget vel være foregået på den anførte måde og det pågældende tidspunkt og tilstanden må anses for stationær uden udsigt til bedring. [Klageren] vil derfor ikke kunne skaffe sig et arbejde med samme løn, som han havde villet kunne inden skaden.

[Klageren] synes, ud over det til mit speciale hørende, at have pådraget sig skader i muskler, led og sener ved strømpåvirkningen, som klart giver vedvarende mén og nedsat arbejdsevne."

Nævnet udtaler:
Arbejdsskadestyrelsen har ved sin afgørelse af 21. august 2009 vurderet klagers mén efter arbejdsskaden til 25 %. Ved afgørelsen lagde styrelsen vægt på, at klager har vedvarende smerter i håndleddet og armen, at klagers bevægelighed i højre skulder, albue og håndled er nedsat, ligesom følesansen i hele armen er nedsat.

Det er ubestridt, at klagers krav på forsikringsydelsen ikke er forældet efter den gældende forældelseslov. Afgørende for, om klagers krav på ménerstatning er forældet, er således, om kravet er forældet efter 2 års-fristen i den dagældende forsikringsaftalelovs § 29, stk. 1. Efter denne bestemmelse skal det vurderes, om klager i 2005 havde kundskab om sit krav og om, at det var forfaldent.

Det fremgår af de lægelige oplysninger i sagen, at klager i november 2004 fortsat havde smerter i højre underarm og skulder, ligesom han havde hovedpine. Da lægekontakten i anledning af arbejdsulykken ophørte i sommeren 2005, var der konstateret hævelser og smerter i højre håndrod, som blev behandlet med håndledsbandage. Lægekontakten blev først genoptaget i 2008, hvor der blev konstateret en forværring af symptomerne svarende til det, der blev lagt til grund ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse i august 2009.

Nævnet finder det på denne baggrund betænkeligt at anse det for godtgjort, at klager ved udgangen af 2005 havde kundskab om, at han havde et krav på selskabet om erstatning for varigt mén. Dette støttes af, at et andet selskab i februar 2005 afslog at betale erstatning med den begrundelse, at klager ikke havde et varigt men på 5 %. Nævnet finder derfor, at klagers krav på ménerstatning ikke er forældet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, PFA Pension, skal anerkende, at klagers krav på ménerstatning ikke er forældet, og skal opgøre og udbetale klageren erstatning med renter i medfør af forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen
formand